

Derin Değişim

e-dergi

Mart-Nisan 2025

Ayın Konusu

Adalet

Ne mutlu adalete uyanlara,
Sürekli doğru olanı yapanlara
Mezmun 106:3

İçindekiler

Bir Küçük Mesaj.....	1
Adalet Onu Vurdu <i>Melek Melisa Tokgöz.....</i>	2
Tanrı'nın Adaleti: Kutsal Yazılar Işığında Anlamak <i>Alex Bora Doty.....</i>	4
En Adil Kim <i>Işıl Öçal.....</i>	7
Kırgın Yunus <i>Alper Kebapçı.....</i>	9
Adaletin Tecellisi <i>İlyas Uyar.....</i>	11
Tanrı'nın Adaletinin İnsanlığa Yansıması <i>Dilan Altınpınar.....</i>	17
Derin Değişim Çalışmalarımız.....	20

Merhabalar

Pek çok süper kahraman adaleti sağlamak için ortaya çıkmıştır. Ünlü Batman serisini seyrettiniz mi? Şehir sürekli bir kaos içindedir. Bir kurtarıcı çıkar en sonunda, adaleti ve düzeni getirmek için kötülerini cezalandırır, iyileri kurtarır. Bu adalet arayışı o kadar etkilemiştir ki insanlığı artık kendilerine yeni kahramanlar aramaya başlamıştır.

En çok adaletin yoksunluğu bizi etkiler. O olmazsa hakkımızı alamayız, düzen, eşitlik, huzur ve güveni sağlayamayız. Bunları sağlamak için bir kahramana ihtiyaç var mıdır?

Mezmun yazarı da adaleti arar;

Sana seslenince yanıtla beni,

Ey adil Tanrım!

Ferahlat beni sıkıntıya düştüğümde,

Lütfet bana, kulak ver duama.

Mezmun 4:1

Bu sayıda adalet hakkında konuşmak istedik. Gerçek adaleti sağlayan, adil Tanrımızın işlerini analım. İyi okumalar

Sevgilerle

Bize ulaşmak için:

derindegisimdergi@gmail.com

Sosyal Medyada Takip Edin!

facebook/derindegisim

instagram/derindegisim

Abonelik İçin Tıklayın- Bir Mail Gönderin

Adalet Ona Vurdu

Melek Melisa Tokgöz

Adalet sözcüğü duyulduğu zaman çevremizde anında bir şikâyet havası başlar. Siz de fark etmişsinizdir. Neredeyse her gün adalet ya da adaletsizlik hakkında ya düşünüyoruz ya da konuşuyoruz. Sabah kalktığımızda okuduğumuz bir haber ya da gün içerisinde duyduklarımız bizleri bunu konuşmak zorunda bırakıyor.

Bu durumla birlikte de Tanrı'ya adalet için kızmıyor muyuz? Tüm bunlar gerçekleşirken Tanrı nerede? Neden bunların olmasına izin veriyor? Tanrı gerçekse neden bu adaletsizliğe göz yumuyor? Tanrı'yı adaletsizlikle suçluyoruz. Çünkü suçun cezalandırılmasını hemen görmek istiyoruz. Kabaran o öfkemizin hemen söndürülmesini istiyoruz. Haksız mıyız? Bu dünyada o kadar kötülük var ki bazen adaleti göremiyoruz. Göremedikçe öfkemiz daha da kabarmıyor mu? Resmen bir kısır döngü gibi.

Hatta yeri geldiğinde kendi adaletimizi sağlamaya çalışıyoruz. Çünkü korku içindeyiz. Bize yapılan ya da yapılmış bir şeyin cezasız kalmasından çok korkuyoruz. Bu korku içinde kendimizi adaleti sağlamaya çalışırken de buluyoruz. “Ah ben o durumda olsam şu şekilde ya da bu şekilde ödetirdim. Bak bakalım bir daha böyle bir haber duyuluyor mu.” gibi. Ama biz bu dünyanın durumunu bilmiyor muyuz? Vaiz 3:16'da der ki: “Güneşin altında bir şey daha gördüm: Adaletin ve doğruluğun yerini kötülük almış.” Dünya kötülük içinde. Zaten adil bir dünyada yaşamıyoruz ki. Yaratılıştan bu zamana kadar hep kötülük vardı.

Sadece çağımıza özgü bir durum değil. Maalesef böyle düşününce insanın yüreğini bir karartı sarıyor. Ama Vaiz şu şekilde devam ediyor. “İçimden ‘Tanrı doğruyu da, kötüyü de yargılayacaktır’ dedim, ‘Çünkü her olayın, her eylemin zamanını belirledi.’” (Vai.3:17) Tanrı adaletsiz değildir. Her eylemin zamanını belirlemiş ve kendisi bu zamanda yargısıyla adaleti sağlayacaktır. Şikâyet etmek çok kolay. Bu sözlerin ardından devam da edebiliriz şikâyet etmeye. Çünkü yapılacak bir şey yok. Peki bu durumda kendimize baktık mı hiç?

Biz İsa Mesih’e adil davrandık mı? Bu konuyu düşününce aklıma hemen bir ilahi geldi. Sözleri şöyledir: Kalktı eller vurmak için, korumadı hiç kimse/ Fakat en derin darbeyi, Adalet ona vurdu... Bizim uyguladığımız adalet İsa suçsuzken O’nu çarmıha ve ölüme doğru göndermekti. Maalesef ki bizim uygulamış olduğumuz adalet böyleydi. Durumlar için olaylar için yapılmış ya da yapılacak şeyler için adalet istemekte haksız değiliz. Ama bizlerin uyguladığı adalet hiç de adil görünmüyordu. Ozaman ne yapmalı? Bu içimizde yanan öfkeye ne demeli? Basit, adaletin yerine gelmesi için duada kalmak ve Rab’be güvenmek gerek. Onun doğru belirlediği zamanı güvenle beklememiz ve yargısının adil olacağına inanmalıyız.

37. Mezmur’da “Kötülük edenlere kızıp üzülme, Suç işleyenlere özenme! Çünkü onlar ot gibi hemen solacak, Yeşil bitki gibi kuruyup gidecek.” Ardından devam eder. “RAB'bin önünde sakın dur, sabırla bekle; Kızıp üzülme işi yolunda olanlara, Kötü amaçlarına kavuşanlara. Kızılmaktan kaçın, bırak öfkeyi, Üzülme, yalnız kötülüğe sürükler bu seni. Çünkü kötülerin kökü kazınacak, Ama RAB'be umut bağlayanlar ülkeyi miras alacak.” Mezmur’da da yazıldığı gibi “Sen RAB'be güven, iyilik yap, Ülkede otur, sadakatle çalış... Her şeyi RAB'be bırak, O'na güven, O gerekeni yapar.” Tanrı’nın yeryüzüne uygulayacağı adalet için bizlerin yapması gereken çok açık. Yüreğimizde yanan o öfkeyi Rab’be bırakmalıyız çünkü O gerekeni yapar.

Tanrı'nın Adaleti: Kutsal Yazılar Işığında Anlamak

Alex Bora Doty

Dünyada adalet konuşulduğunda, genellikle ilk olarak eşitlik ve hakkaniyetle ilgili olduğu akla gelir. İnsanların kanunlara uymasını sağlamak ve yaptıkları şeylere göre insanlara hak ettiklerini vermek de buna dahildir. Ayrıca yanlışları düzeltmek ve toplumu daha eşit hale getirmekle de ilişkilendirilebilir. İnsanlar adalet sözcüğünü genellikle doğru olanı yapmak ve insanların haklarını korumakla bağdaştırır.

Adalet, Kutsal Kitap'taki temel temalardan biridir. Tanrı'nın karakterini ve dünyada doğruluk, iyilik ve gerçeğe duyduğu arzuyu yansıtır. Kutsal Kitap'taki adalet, hem cezalandırıcı adaleti (yanlışları cezalandırmak) hem de onarıcı adaleti (ilişkileri onarmak) içerir. Örneğin, Romalılar 12:19 ve Matta 5:24'te bunu görebiliriz. Aynı zamanda ezilenleri savunmayı (Yasa'nın Tekrarı 10:18), herkesin eşit şekilde muamele görmesini sağlamayı (Levililer 19:15) ve merhamet göstermeyi (Mika 7:18-19) vurgular; bunların hepsi Tanrı'nın doğruluğunu (Mika 6:8) ve diğerlerini sevmekle (Matta 22:39) içinde barındırır.

Kutsal Kitap, adaletin Tanrı'nın kendisinden kaynaklandığını öğretir. O, nihai yargıdır ve yargıları her zaman doğru ve adildir. Adalet, yalnızca insana ait bir kavram değil, Tanrı'nın kutsallığını ve sevgisini yansıtan ilahi bir özelliktir:

- Yasa'nın Tekrarı 32:4 - “O Kaya’dır, işleri kusursuzdur,
- Bütün yolları doğrudur. O haksızlık etmeyen güvenilir Tanrı’dır. Doğru ve adildir.”
- Mezmur 89:14 - “Tahtın adalet ve doğruluk üzerine kurulu,
- Sevgi ve sadakat önünsıra gider.”
- Yeşaya 30:18 - “Yine de RAB size lütfetmeyi özlemle bekliyor,
- Size merhamet göstermek için harekete geçiyor. Çünkü RAB adil Tanrı’dır. Ne mutlu O’nu özlemle bekleyenlere!”

Tanrı'nın adaleti mükemmel ve değişmezdir. İnsanlık sistemleri hatalarla dolu olabilirken, Tanrı'nın adaleti mutlak ve adildir. O, her kalbi ve niyeti bilerek hikmetle hükmeder. Kutsal Kitap, nihayetinde Tanrı'nın dünyaya adaleti getireceğini gösterir. Çünkü Tanrı adildir, halkını da eylemlerinde O'nun adaletini yansıtmaya çağırır. Bu, başkalarına adil davranmak, baskıya karşı durmak ve hayatın her alanında doğruluğu aramak anlamına gelir.

Eski Antlaşma'daki Adalet

Tanrı, İsraililer'e topluluklarında adaleti korumalarını emretmişti. Musa Yasası, adaleti sağlamak ve savunmasızları korumak için rehberlik sağladı. Adalet sadece hukuki sistemlerle ilgili değildi; doğruluk ve etik yaşamla derinden bağlantılıydı. Eski Antlaşma'daki adalet, genellikle ihtiyaç sahiplerine bakmak, ezilenleri savunmak ve mahkemelerde ve günlük hayatta adil muamele sağlamakla ilgilidir. İsraililer'e, dul kadınlara, yetimlere ve yabancılara bakmaları defalarca emredilmiştir.

- Levililer 19:15 - “Yargılarken haksızlık yapmayacaksın. Yoksula ayrıcalık göstermeyecek, güçlüyü kayırmayacaksın. Komşunu adaletle yargılayacaksın.”
- Yasa'nın Tekrarı 16:20 - “Yaşamak ve Tanrınız RAB'bin size vereceği ülkeyi miras almak için doğruluğun, yalnız doğruluğun ardınca gidin.”
- Süleyman'ın Özdeyişleri 21:3 - “RAB kendisine kurban sunulmasından çok, Doğruluğun ve adaletin yerine getirilmesini ister.”
- Yeremya 27:3 - “RAB diyor ki: Adil ve doğru olanı yapın. Soyguna uğrayanı zorbanın elinden kurtarın. Yabancıya, öksüze, dula haksızlık etmeyin, şiddete başvurmayın. Burada suçsuz kanı dökmeyin.”

Bu buyruklar, Kutsal Kitap'ta adaletin sadece ceza vermekle ilgili olmadığını, aynı zamanda merhamet ve savunmasızlara yardım sağlamakla ilgili olduğunu gösterir. Peygamberler de adaletsizliğe karşı güçlü bir şekilde konuştu, yöneticilere ve halka Tanrı'nın yollarına dönmeleri için uyarılarda bulundular. Yolsuz liderleri, dürüst olmayan ticaret uygulamalarını ve fakirlerin ezilmesini kınadılar.

- Yeşaya 1:17 - “İyilik etmeyi öğrenin, Adaleti gözetin, zorbayı yola getirin, Öksüzün hakkını verin, Dul kadını savunun.”
- Amos 5:24 - “Bunun yerine adalet su gibi, Doğruluk ırmak gibi sürekli aksın.
- Mika 6:8 - “Ey insanlar, RAB iyi olanı size bildirdi; adil davranmanızdan, sadakati sevmenizden ve alçakgönüllülükle yolunda yürümenizden başka
- Tanrınız RAB sizden ne istedi?”

İsa Mesih ve Adalet Yeni Antlaşma'da

İsa Mesih, zayıfları savunarak, yolsuzlukla yüzleşerek ve adaleti öğreterek mükemmel adalet göstermiştir. O, kadınlar, çocuklar ve yoksullar gibi marjinalleşmiş grupların yanında sürekli durmuştur.

- Matta 23:23 – “Vay halinize ey din bilginleri ve Ferisiler, ikiyüzlüler! Siz nanenin, dereotunun ve kimyonun ondallığını verirsiniz de, Kutsal Yasa'nın daha önemli konularını –adaleti, merhameti, sadakati– ihmal edersiniz.”
- Luka 4:18-19 – “Rab'bin Ruhu üzerimdedir. Çünkü O beni yoksullara Müjde'yi iletmek için meshetti. Tutsaklara serbest bırakılacaklarını, körlere gözlerinin açılacağını duyurmak için, ezilenleri özgürlüğe kavuşturmak ve Rab'bin lütuf yılını ilan etmek için beni gönderdi.”

İsa Mesih ayrıca adaletsiz dini ve toplumsal yapıları da sorgulamıştır. Tapınakta para bozanların masalarını devirdiğinde (Matta 21:12-13), yolsuzluk ve sömürüye karşı duruyordu. Ayrıca, İsa Mesih, İyi Samiriyeli örneği gibi, sosyal ve etnik sınırların ötesinde sevgi ve adaleti öğreten parabollerinde adaleti vurgulamıştır (Luka 10:25-37). İlk yüzyıldaki imanlılar, adil bir şekilde yaşamaya ve ihtiyaç sahiplerine yardımcı olmaya çağrıldılar. Adalet, onların inançlarının ve topluluk yaşamlarının vazgeçilmez bir parçasıydı.

- Yakup 1:27 – “Baba Tanrı'nın gözünde temiz ve kusursuz dindarlık, kişinin sıkıntı çeken öksüzler ve dullarla ilgilenmesi ve kendini dünyanın lekelemesinden korumasıdır.”
- Galatyalılar 6:9-10 – “İyilik yapmaktan usanmayalım. Gevşemezsek mevsiminde biçeriz. Bunun için fırsatımız varken herkese, özellikle iman ailesinin üyelerine iyilik yapalım.”
- Romalılar 12:17-18 – “Kötülüğe kötülükle karşılık vermeyin. Herkesin gözünde iyi olanı yapmaya dikkat edin. 18 Mümkünse, elinizden geldiğince herkesle barış içinde yaşayın.”

Kutsal Kitap'taki adalet öğretisi net bir şekilde şudur: Adalet, Tanrı'nın karakterine köklenmiştir ve O'nun halkından beklenmektedir. Eski Antlaşma yasalarından, İsa Mesih'in öğretilerine ve Yeni Antlaşma kilisesine kadar adalet, merhamet ve sevgidir. İsa Mesih'in takipçileri olarak, hayatımızda adaleti savunmaya ve kendilerini savunamayanlar için adalet aramaya çağırıyoruz.

En Adil Kim

Işıl Öçal

Adaletsizlikle tanıştığımız ilk günü hatırlamak, evlilik yıl dönümümüzü ya da mezuniyet yılımızı hatırlamaktan daha zordur. Karşılaştığımız her adil olmayan durum sanki ilk defa olmuş gibi bizi hançerlerken, geçmişte yaşadıklarımızın üzerine adeta bir sünger çeker. Yeniden yaralanmanın acısıyla geçmiş bir an için bile olsa unuturuz.

Bir bebeğin uğrayacağı adaletsizlik yapılan kürtaj olabilirken, bir çocuğun uğrayacağı adaletsizlik korunma, yaşama, eğitim haklarından mahrum bırakılmaktır. Bir erkeğin uğrayacağı adaletsizlik çoğunlukla iş hayatında yer alırken bir kadının yaşadığı adaletsizlik hayatın neredeyse her alanındadır. Adaletsizlikler arasında bile bir adaletsizlik vardır! Üstelik adaleti sağlamak isterken bir başka adil olmayan varlığa başvurur ve bu adaletsizliği çözmesini bekleriz; başvurduğumuz o varlık insandır.

“Dünyada neden bu kadar acı, neden bu kadar adaletsizlik var?” diye haykıran birçok kişinin göz ardı ettiği şey, insan meselesidir. Bilimi, teknolojiyi, sanayiye en iyi şekilde yönetebilen insan konu adalet olunca aynı başarıyı gösterememektedir. Adaletin hukuku, insan yüreğini yenememiştir. En ağır cezaların verildiği tarihsel dönemlerde bile suç oranları sifıra inmemiştir. MÖ 1760 civarındaki Hammurabi yasalarını bir düşünün. Bu yasalar adaleti sağlamak için oldukça sertti. Yine de sonunda görünen o ki Babil yok oldu. Adalet, çağlar boyunca bir erdem olarak görülse de insanoğlu adil olmada sınıfta kalmıştır.

Eski Babil Kenti Kalıntıları

Tüm bu adaletsizliğin ortasında insanın güvenilebileceği bir varlık yok mudur? Adaletin sağlanmadığı yerde adaleti sağlayabilecek başka bir varlık yok mudur?

Böyle bir varlık vardır! O, Tanrı'dır. Kutsal Kitap boyunca birçok tarihsel dönem yaşanmış, birçok insan dünyaya gelip günü dolunca gitmiştir. İnsanın dünya yaşamındaki ilk günden bugüne ilahi adalet yerine gelmektedir. Habil'i hatırlayın (Yaratılış 4:1-15) Habil cinayetinde onun kanı topraktan Tanrı'ya seslenmiştir. Tanrı Kayın'ı cezanladırmiştir. Nuh'un yaşadığı zamanı düşünün, insanların aklının fikrinin hep kötülükte olduğu günler... (Yaratılış 6:5) Tufanla, Tanrı adaleti yerine getirmiştir. Tanrı gibi olmak isteyen insanların yapmak istediği Babil Kulesi'ni bir düşünün! Onların amacı "ün" salmaktı (Yaratılış 11:1-9). Tanrı bu insanların dillerini karıştırmış ve onları yeryüzünün dört bir yanına dağıtmıştır. Kutsal Kitap'a bakmaya daha henüz başladık... Kutsal Kitap'ı okurken birçok günahın insanı nasıl da aldattığını, ilişkileri nasıl da bozduğunu görmek oldukça acı vericidir ve her seferinde adaleti sağlayan Tanrı'nın kendisidir.

İyi ve kötüyü bildiğimiz ilk günden beri yüreğimizde adaletsizliğin tohumları vardır. Kendi yüreğimizi düzeltemiyorsak, bir başkasının yüreğini nasıl düzeltebiliriz? Kendimizi adil olmaya adasak, tüm yaşamımızı bunu üzerine kursak, yine de bu yeterince adil bir yaşam olur muydu? Eğer yeterince adil insanlar olabilseydik, Tanrı'nın yargısından muaf olabilirdik. Fakat her an, her saniye Tanrı'ya muhtacız. O'nun adaleti yerine getirmesine muhtacız. O'nun önünde dizlerimizin üzerinde yere çökerek gözyaşlarıyla haykırmaya muhtacız. Vahiy'deki sese kulak verin:

"Kuzu beşinci mührü açınca, sunağın altında, Tanrı'nın sözü ve sürdürdükleri tanıklık nedeniyle öldürülenlerin canlarını gördüm. Yüksek sesle feryat ederek şöyle diyorlardı: 'Kutsal ve gerçek olan Efendimiz! Yeryüzünde yaşayanları yargılayıp onlardan kanımızın öcünü almak için daha ne kadar bekleyeceksin?' Onların her birine beyaz birer kaftan verildi. Kendileri gibi öldürülecek olan öbür Tanrı kullarının ve kardeşlerinin sayısı tamamlanıncaya dek kısa bir süre daha beklemeleri istendi." (Vahiy 6: 9-11)

Tanrı'nın sabrını tövbe fırsatı sayarak, O'na güvenerek, müjdenin yaşama gücüne sarılarak yüreklerimizi Tanrı'ya götürelim. Yaşadığımız adaletsiz durumların O'nun önünde açık olduğunu, O'nun gördüğünü bilelim. Adaleti yerine getiren ve getirecek olan Tanrı'dır. Oğlu İsa'yı bize vererek çarmıhta adaleti sağlayan Tanrımız bizimledir.

Kırgın Yunus

Alper Kebapçı

İnsanlar kendi başlarına bir şey geldiğinde adalet konusunda çok katı olurlar. Adaletin tamamen sağlanmasını eksiksiz hatta karşı tarafın fazlasıyla ceza almasını isterler. Ama kendi başlarına geldiğinde adaleti yumuşatmak isterler. Yani adaleti olması gerektiği gibi kabul etmezler. Adalet kavramının en temeline baktığımızda en doğru şekilde uygulanan ve hükümleri koyulan sistemin Tanrı tarafından belirlendiğini görüyoruz. Adalet tam ve doğru olarak Tanrı'dan kaynaklanmaktadır. Tanrı, adalet kavramını bize öğretirken sadece hükümlerle nasıl uygulayacağımızı söylemedi aynı zamanda kendi uygulamalarıyla bizim de nasıl uygulamamız gerektiğini bize gösterdi.

Kutsal Kitap'ta Tanrı'nın adaletine dair birçok kutsal yazı okumaktayız. Tanrı'nın adaletini en belirgin şekilde kendini ifade ettiği Yunus kitabı hakkında neler öğrenebiliriz?

Ninova halkının ölmesini isteyen Rab değil Yunus'tu ve Rab onların ölmesini istemediği için Yunus'u onlara göndermişti. O zaman burada sormamız gereken soru şudur. Rab adaletsiz miydi? Yunus'a soracak olursak evet adaletsizdi ama cevap hayırdır, yani Rab aslında o halkın yok olmasını değil kendisine dönmesini istiyordu ve öyle de oldu. Yunus belki yaşadıklarından belki de düşman bir halk olduğundan Ninova'nın yok olmasını istiyordu ve bu yüzden Rab'be gücenmişti. Ama Rab adaletsiz davranmamıştı. Tövbe eden ve kendisine dönen her halkı koruduğu gibi Ninova halkını da korumuştur. Rab bize, insanların O'nun gözünde ne kadar değerli olduğunu gösterdi.

Yunus

İster fırtınanın içinde, ister bir balığın karnında ya da istersek yozlaşmış bir toplumun ortasında olalım nerede olduğumuz Rab'bin gözünde fark etmez. Rab her zaman her durumda her koşulda ölümden hoşlanmayan, kendi benzerinde yarattığı insanı seven, koruyan ve lütfeden Rab'dir. Biz isteklerimizle, düşüncelerimizle, yaptıklarımızla farkında olmadan adaletsiz olabilir ve hatta inatla haklı olduğumuzu bastıra bastıra savunabiliriz ama bu Rab'bin gözünde haklı olduğumuz anlamına gelmez.

“O yüzden ‘Çünkü benim düşüncelerim sizin düşünceleriniz değil, sizin yollarınız benim yollarım değil’ diyor Rab” (Yeş.55:8).

Tamam, ama Yunus ne istiyordu? Niye gücenmişti?

Kendimizi Yunus'un yerine koyduğumuzda Yunus o kadar yol gelmiş bin türlü badireler atlatmış denize atılmış, bir balık tarafından yutulmuş ve üç gün balığın karnında kalmıştı. Yorgundu, uykusuzdu belki de açtı. O kadar uğraştıktan sonra yorulduğu için uyuduğu sırada üzerinde biten ot bile kurudu kayboldu ve uykusunu alamadan uyandı. Yunus'un yerinde olsak büyük ihtimal biz de isyan ederdik. Üstüne üstlük bir de Rab Ninova halkına hiçbir ceza vermemişti.

Aslında Tanrı ne kadar adil olduğunu gösterdi. Çünkü Tanrı, Ninova halkını yok etmek için ant içmemişti. Tanrı onların günahlarından dönmesi için bir fırsat vermişti ve halk doğru olanı yapıp günahından dönüp Tanrı'ya tapındı. Tanrı'nın insanları ne kadar sevdiğini ve merhamet ettiğini, kimsenin ölmesini istemediğini burada net bir şekilde görüyoruz.

Rab insanları hangi milletten ya da kim olduğuna göre sınıflandırmaz. Rab yarattığı ve yaşam soluğunu burnuna üflediği insanın her zaman kendisine dönmesini ve O'na tapınmasını ister. İnsanlarla bir bağ kurmak, doğru yolu göstermek ister ve bunu yaparken hiçbir zaman bizim gibi yalan yanlış davranmaz. Hükümleri her zaman adildir. Her koşulda adaleti sağlar. Kral Davut'un mezmurunda söylediği gibi.

“Biliyorum, ya RAB, hükümlerin adildir; Bana acı çektirirken bile sadıksın” (Mez.119:75).

Rabbimiz sadık, merhametli, sevecen ve adaletli bir Rabdir. Bizim de yapmamız gereken O'nun bize gösterdiği gibi yaşamamız ve O'na benzememizdir.

“Bunun için yazılmış olduğu gibi ‘Övünen, Rab’le övünsün’” (1.Kor.1:31)

Adaletin Tecellisi

İlyas Uyar

Bu dünyada adil bir hayat yaşamak mümkün mü? Sanmıyorum!

Kimse adalet heykelciğinin temsil ettiği değerlere ve etik kurallara güvenmiyor. Hani şu meşhur “Themis Hanım”; gözleri bağlı, bir elinde kılıç, bir elinde terazi tutan, vücudu bir yılan tarafından sarılan hanımefendi.

O heykelin gözleri neden bağlı biliyor musunuz? Herkese adil davransın diye gözleri kapalı, adaletin dengesini göstereceğini diye elinde terazi, yargı için de diğer elinde bir kılıç. Kimse bilmez, o heykelin vücudunu bir yılan sarmalar. O yılan ise yozlaşmayı, adaletsizliği ve kötülüğü simgeler. Adalet, o yılanı ayaklar altına almıştır.

Adalet, devleti oluşturan güçler ile ortak çalışır, biz bu gücü “yargı” olarak tanıyoruz. Adaletin yargı ile olan direkt bağlantısı, adil olma ilkesinin yargılama için ne kadar değerli olduğunu gösterir. Adil olamazsanız yargılayamazsınız.

O heykele iyi bakarsanız ayaklarının altında bir kanun kitabı olduğunu görürsünüz adalet temelini bu kurallardan alır ve adalet hanımın heykelinin dibindeki yılan da yozlaşmışlık, adaletsizlik, kötülük gibi kavramların adaletin düşmanları olduğunu gösterir.

Yargı, yaşadığımız toplumdaki düzeni sağlar, kaosu önler. Toplumu toplum yapan unsurları korur. Bu unsurları ortaya çıkartan ve onları korumayı görev edinen yine insanın kendisidir. Toplumu oluşturan, hatta tarihin herhangi bir yerinde toplumu kuran, medeni toplum kurucuları, adaletin önemini bildikleri için bu kuralları dengeli, adil, gözü bağlı, yozlaşmışlıktan uzak bir sistem üzerine kurmanın yararlı olduğunun farkına varmışlar.

Mesela;

- Amerika Birleşik Devletleri (ABD) (1776) ABD, Bağımsızlık Bildirgesi ve 1787 Anayasası ile hukuki olarak kendini kurmuş bir devlettir.
- Fransa (1789- 1791) Fransız Devrimi sonrası İnsan ve Yurttaş Hakları Bildirgesi ve 1791 Anayasası, toplumu hukuki temeller üzerine inşa etti.
- Türkiye (1923) Türkiye Cumhuriyeti, 1921 ve 1924 Anayasaları ile Osmanlı İmparatorluğu'ndan farklı, yeni bir toplum yapısı kurdu.
- Sovyetler Birliği (1922) ve Rusya (1991 sonrası) Sovyetler Birliği, 1922'de sosyalist yasalar ile yeni bir devlet ve toplum kurdu.1991'de SSCB dağıldığında, Rusya Federasyonu 1993 Anayasası ile yeniden yapılandı.
- Hindistan (1947-1950) İngiltere'den bağımsızlığını aldıktan sonra, 1950 Hindistan Anayasası ile toplumu hukuki çerçevede kurdu.
- Almanya (1949) Weimar Cumhuriyeti (1919) ile bir anayasal devlet olarak başladı, ancak Nazi rejimi sonrası yıkıldı.
- 1949'da, Almanya Federal Cumhuriyeti (Batı Almanya) yeniden hukuki temellerle kuruldu.
- Çin (1949) Çin Halk Cumhuriyeti, 1949'da Komünist Parti tarafından sosyalist yasalarla yeniden kuruldu.

Yukarıda saydığım tüm devletler yeni başlangıçlarını, adil bir yönetim sistemi ile kurmaya çalışan devletler olarak biliniyorlar. Anayasa, toplum içindir. Toplumun refahını ister.

Anayasa ne güzel bir şey değil mi? Tüm kuralların tane tane anlatıldığı bir evin içerisinde düzen içerisinde yaşayan bir aile düşünün. Anne ve baba, çocuklarını sever ve iyiliklerini ister, çocukları da anne babalarına güvenir ve evdeki herkes evin selameti için çalışır.

Anayasa herkesin işini kolaylaştırır. Toplumda yaşayan tüm bireylere göre şekillenmiş, herkese eşit uzaklıkta herkesin toplumun bir parçası olduğunu hissettiği bir kurallar dizisidir.

Ancak nedendir bilinmez, bu yasaları beğeniriz de uygulamayız. Toplumun kuralları düzeni sağlamak için vardır ancak nesiller boyu süregelen kurallar yine de doğamızı değiştirmeye yetmez. Anayasamız 1924'ten bu yana var ancak onu sürekli hatırlaması ve uygulaması gereken nesillere aktarıyoruz. Yani, günümüzde “Milenyum” kuşağı anayasaya onu ilk kez duyup uygulamak zorunda kalan nesle, eşit uzaklıktadır. Kurallar toplumları değiştirmez, onları düzen altında tutar değiştirebilseydi anayasaya ihtiyacımız olmazdı. Devlet denilen kurum günahsız bir toplum arzular ancak bu fikrin ütöpik olduğunu bilir. Devleti oluşturan unsurlar da günahın oluşturduğu ve hiçbir düzenin başa çıkamadığı benlik anlayışı ile başa çıkamaz. Bu yüzden yasalar aynı kalır cezalar değişir. İnsanlar aynı kalır değişmezler.

İnsanlar adaleti sevmeyi sever, bu yüzden hep karşıdaki suçludur, o yargılanır, televizyonda izleyip ayıpladığımız suç ehli insanlar ile aynı dürtüleri motivasyonları, arzuları taşıyız. Bazılarımız çaktırmadan suç işler başkalarını suçlar, bazılarımız da cesaret edemediğimiz için oturup bekleriz. Başkalarının cesaret edebildiği günahlara bakara insanları suçlarız. Ancak genel motivasyon günahı çekmek veya adil olanı yerine getirmek değildir. Adil görünmek bizim için yeterlidir. Yine de içten içe yüreğimizin derinliklerinde günahı kutsayan bir doğamız olduğunu biliyoruz.

Tanrı Sözü bu konuda şöyle söyler:

“Yürek her şeyden daha aldatıcıdır, iyileşmez, Onu kim anlayabilir?” (Yeremya 17:9)

İstek ve arzularımızı (yanlış ve günah olduğunu bildiğimiz halde) gizlemeye meyilliyiz. Doğru görünmek asıl isteğimizdir. Uygun koşullar ortaya çıktığında kişi içindeki sahte anlayışa isyan eder ve yüreğinin isteğini yapar.

Sosyal deneylerin birinde birbirinden farklı meslek gruplarından kişileri 1 aylığına bir tesise yerleştirirler ve kişilere gardiyan, mahkum gibi roller verirler. Sosyal deneyin sonucunda kişilerin günlük hayatlarındaki karakterlerden daha farklı karakterlere bürünerek, gardiyan ve mahkum karakterlerinin getirdiği ruh haline adapte olduğunu görülür. Gardiyanlar normal hayatlarında ne kadar naif, sevecen olurlarsa olsunlar düzeni sağlamak adına mahkumlara kötü davranabiliyorlar, mahkumlar da normal hayatlarında ne kadar baskın olurlarsa olsunlar otoriteye boyun eğmeyi seçiyorlar.

Durum değişince yürek tutumumuz (motivasyonumuz) da değişir. Bu da adalete olan uzaklığımızı etkiler. Adalet onu uygulamamız gerektiği zaman adalettir. Eğer yürek tutumumuz ve sosyal durumumuz buna el vermiyorsa adil olmak kimsenin istediği bir durum değil.

Dünya üzerinde adaleti uygulayan ve bu konuda haksız olmayan tek varlık Tanrı'dır. Tanrı adil olmak zorunda olmadığı halde (kim kendisini dava edecek, kim hakkınızı arayacak) kendisini adaletin içine sınırlayan bir varlıktır. Tanrı'nın adaleti, sual olunabilecek bir adalet anlayışı değildir. Tanrı adildir ve nokta, adil olmalıdır, adil olmama gibi bir durumu olamaz çünkü adil olmayı o istemiştir. Musa da İsrailoğullarını helak etmenin eşliğinde olan Tanrı'ya adalet karinesi üzerinden seslenir.

“Senden uzak olsun bu. Haklıyı, haksızı aynı kefeye koyarak haksızın yanında haklıyı da öldürmek senden uzak olsun. Bütün dünyayı yargılayan adil olmalı.” (Yaratılış 18:25)
İnsan adaletinden ve insanın adalet terazisinden sual olunabilir ancak Tanrı'nın adaleti ve yargısı adildir.

Bu yüzden Tanrı Sözü dünya üzerinde yargılamaya hakkı olan tek bir varlık var der...

- Rom.2:1: Bu nedenle sen, ey başkasını yargılayan insan, kim olursan ol, özrün yoktur. Başkasını yargıladığın konuda kendini mahkûm ediyorsun. Çünkü ey yargılayan sen, aynı şeyleri yapıyorsun.
- Rom.2:3: Bu gibi şeyleri yapanları yargılayan, ama aynısını yapan ey insan, Tanrı'nın yargısından kaçabileceğini mi sanıyorsun?

Tanrı adildir. Bu mutlak tanım insanın adil olamayacağını açıkça gösterir. Çünkü insan da suçludur. Tanrı Sözü'ne göre insanın adaletine dayalı yargılayan yargıçlar da Tanrı'nın kürsüsünün önünde yargı görecektir.

Yargıçların da yargılanacağı bir dünyada yaşamıyoruz. İnsan adaleti, her şeyi göremediği ve anlayamadığı için veya insan doğasının kirliliğinden dolayı sakattır. Tüm insanlar yargıyı hak eder, ancak başkasına adil davranmayı istemez.

Bakın Tanrı'nın Sözü bu konuda güzel bir örnek verir:

Bir adamın patronu kendisine olan borcunu ödemesi için onu yanına çağırır, ancak adam ona yalvararak patronun merhametini diler. Patronu adama merhamet eder ve onun borcunu siler, ancak adam borcu silinmiş olmasına rağmen, kendisine borcu olanlardan borcunu toparlamaya başlar ve bunu da patronunun kendisine gösterdiği merhameti başkasına göstererek yapmaz. Tüm borçlularına zulüm eder. Bu durum adamın patronunun kulağına gittiğinde patronu adamı yanına çağırır ve onu azarlar. Bu benzetme Matta 18. bölüm de bağışlanma konusu üzerine İsa Mesih tarafından anlatılır. Ancak benzetmenin içerisinde adil olmanın aslında her insanda bulunan bir şey olmadığını görürüz.

Herkes günahlıdır, Tanrı'ya borçludur hatta haksızca Tanrı'nın sevgisini ayaklar altına alırlar, ancak Tanrı yine de merhamet gösterir.

Bu yüzden Tanrı ve İnsan adaleti birbirine benzeseler de aralarında bir gezegen boşluk vardır. İnsanın göstermelik adaleti Tanrı'nın adaletine benzemez.

Ünlü kilise babası Agustin, “Tanrı Şehri” adlı kitabında insanın ve Tanrı'nın düzenini karşılaştırır.

Agustin'e göre:

1. **Tanrı Şehri (Civitas Dei):** Tanrı'ya adanmış, O'na itaat eden insanların oluşturduğu ilahi topluluktur. Bu şehir, gerçek adaletin bulunduğu yerdir çünkü Tanrı'nın iradesine uygun yaşanır.
2. **Dünya Şehri (Civitas Terrena veya Civitas Diaboli):** Tanrı'yı reddeden, dünyevi arzulara yönelmiş insanların oluşturduğu bir düzendir. Bu şehirde adalet yoktur çünkü insanlar kendi çıkarlarını gözeterek hareket ederler.

Augustinus'un “Tanrısal Adalet” Anlayışında Şu İlkeler Ön Plandadır.

Gerçek adalet Tanrı'ya bağlılıktır: Ona göre adalet, her şeye hakkını vermektir ve en yüce hak, Tanrı'ya tapınmak ve O'na bağlı kalmaktır. Tanrı'ya tapınmayan hiçbir toplum gerçekten adil olamaz.

- Adaletin kaynağı Tanrı'dır: İnsan akli kendi başına adaleti sağlayamaz. Çünkü insan, düşüş (orijinal günah) nedeniyle zayıftır ve bencillik, kibir gibi günahlarla yozlaşmıştır. Gerçek adalet, Tanrı'nın yasalarına uygun yaşamakla mümkündür.
- Dünyevi yönetimler ve adalet: Agustin, dünyevi devletlerin tam anlamıyla adil olamayacağını savunur. Çünkü devletler genellikle güç ve iktidar mücadelesine dayanır. Ancak adaletin belirli bir düzeyde sağlanması için dünyevi yasalar gereklidir.
- Kötülüğün ve adaletsizliğin sebebi: İnsanların iradesinin zayıflığı ve Tanrı'ya yönelmemesi adaletsizliğin temel nedenidir. Bireylerin ve toplumların adil olması, ancak Tanrı'ya yönelerek mümkündür.

Agustin'in bu görüşleri, Orta Çağ boyunca Hristiyan siyaset felsefesinin temelini oluşturmuş ve modern siyaset felsefesine de önemli etkiler bırakmıştır.

Adaletin özündeki ilkeleri; tarafsızlık, kanuna dayalı olmak, Tanrısal kurallara uygunluk vb. insan elinde tehlikeli bir silahken Tanrı'nın elinde, merhamete dönüşüyor.

Bu yüzden bir Hristiyan olarak yeryüzünde adaletin tam olarak yaşanabileceğine inanmıyorum. İnsanlık ne zaman son bulur bilinmez ancak eninde sonunda Tanrı'nın adil yargısının bu dünyada görüneceği günü ipe çekiyorum.

Adalet, Tanrı ile mümkündür.

Tanrı'nın Adaletinin İnsanlığa Yansıması

Dilan Altınpınar

Tanrı'nın Adaleti: Korumacı, Ceza Verici ve Kurtarıcı

Tanrı'nın adaleti, her yönüyle kutsaldır ve insanlık tarihinin her anında kendini gösterir. Bu adalet, hem cezalandırma hem de koruma olarak tecelli eder; Tanrı, hem kötülüğü cezalandırır hem de doğruyu korur. Tanrı'nın adaletini anlamak, insanlık tarihindeki olaylarla paralellik gösteren bir keşif yolculuğudur. İlk olarak, Adem ve Havva'nın günahından sonra başlayan adaletin tarihi, Tanrı'nın insanları sadece cezalandırmayıp, onlara kurtuluş umutları sunarak merhametini de gösterdiğini anlatır.

Adem ve Havva'nın Günahı ve Tanrı'nın Adaletine İlk Adım

Adem ve Havva'nın Tanrı'nın emirlerine karşı gelerek yılan aracılığıyla Şeytan'ın aldatmasıyla işledikleri günah, insanlık tarihinin başlangıcını değiştiren bir andı. Adem Bahçesi'nden kovulmuşlar ve Tanrı tarafından cezalandırılmışlardır. Ancak Tanrı'nın adaleti burada sadece cezalandırmakla sınırlı kalmamış, insanlık için bir kurtuluş planı da ortaya çıkmıştır. Tanrı, Yaratılış 3:15'te şöyle der:

"Seninle kadını, onun soyuyla senin soyunu birbirinize düşman edeceğim. Onun soyu senin başını ezecek, sen de onun topuğuna saldıracaksın."

Bu ayet, Tanrı'nın adaletinin sadece bir ceza değil, aynı zamanda kurtuluş ve umudu beraberinde getirdiğinin bir göstergesidir. Tanrı, insanları günahlarından dolayı cezalandırmış ama aynı zamanda onlara kurtuluş vaat etmiştir.

Tanrı'nın Adaletinin Hem Cezalandırıcı Hem Koruyucu Yönü

Tanrı, Nuh Tufanı'nda ve Sodom ve Gomora'nın yıkımında adaletini gösterdi. Nuh, doğru bir insan olarak seçildi ve Tanrı'nın adaletine tanıklık etti. Tanrı, kötülüğü temizlemek için dünyayı yargılayarak adaletini gösterirken merhametini de Nuh'a ve onun ailesine gösterdi. Sodom ve Gomora'nın halkı ise, Tanrı'nın emirlerine uymadıkları için yok oldular. Fakat Tanrı, Lut ve ailesini kurtararak adaletini yine merhametle birleştirdi. Tanrı'nın adaleti, kötülüğü cezalandırırken doğruyu da koruyan, koruyucu bir güç olarak kendini gösterir. Tanrı'nın adaleti sadece ceza ile değil, koruma ve ödüllendirme ile de kendini göstermektedir.

Mısır'da Firavun'un Karşısında Tanrı'nın Adaleti

Tanrı'nın adaletinin bir başka önemli örneğini de Mısır'daki İsrail halkının kurtuluşunda görürüz. İsrail halkı, yıllarca Firavun'un zulmüne uğramış, kölelik içinde yaşamışlardı. Tanrı, Musa'yı Firavun'a karşı gönderdi ancak Firavun, Tanrı'nın buyruğuna karşı inatla direndi. Sonuç olarak, Tanrı Firavun'a on bela göndererek onun ve ordusunun cezalandırılmasına sebep oldu. Firavun'un inatçılığı, Tanrı'nın adaletinin işleyişini gösterirken, Tanrı aynı zamanda İsrail halkının özgürleşmesini sağlayarak adaletini merhametle harmanladı. Bu da Tanrı'nın adaletinin inatçılığa ve inançsızlığa karşı nasıl işlediğinin bir örneğidir.

Daniel'in Aslan Çukurunda Tanrı'nın Koruyucu Adaleti

Tanrı'nın adaletinin koruyucu yönü de çok önemlidir. Tanrı, Daniel'i aslan çukurundan koruyarak adaletini göstermiştir. Babil'de, Kral Darius'un yönetiminde yüksek bir makamda olan Daniel, bazı kıskanç yöneticiler tarafından tuzağa düşürüldü. Tanrı'ya sadık bir yaşam süren Daniel, dua etmeyi yasaklayan kanunlara rağmen Tanrı'ya dua etmeye devam etti. Sonuçta Daniel, aslan çukuruna atılmak zorunda kaldı. Ancak Tanrı, Daniel'i koruyarak aslanların pençesinden mucizevi bir şekilde kurtardı. Bu olay, Tanrı'nın adaletinin sadece cezalandırmakla değil, aynı zamanda korumakla da kendini gösterdiğinin bir örneğidir. Tanrı, Daniel'in sadakatini ödüllendirerek adaletini ve merhametini gözler önüne serdi.

Tanrı'nın En Büyük Adaleti: Mesih İsa'nın Çarmıhtaki Ölümü

Tanrı'nın adaletinin en büyük göstergesi, Mesih İsa'nın çarmıhta ölmesidir. İnsanların günahları nedeniyle sonsuza kadar Tanrı'dan ayrı kalması gerekirken, Tanrı biricik Oğlu İsa'yı feda ederek onların günahlarının bedelini ödedi. İsa, Tanrı'nın adaletini yerine getirerek insanlara sonsuz yaşam fırsatı sundu. Vahiy 12:10'da şöyle denir:

"Bundan sonra gökte yüksek bir sesin şöyle dediğini duydum: Tanrımız'ın kurtarıışı, gücü, egemenliği ve Mesih'i'nin yetkisi şimdi gerçekleşti. Çünkü kardeşlerimizin suçlayıcısı, onları Tanrımız'ın önünde gece gündüz suçlayan aşağı atıldı."

Bu ayet, İsa'nın çarmıhta ölmesinin, Şeytan'ın suçlamalarına son vererek, Tanrı'nın adaletinin galip geldiğini müjdeler. İsa'nın kanı, günahlarımızı temizler ve artık Tanrı'nın sonsuz sevgisiyle buluşabilmemizi sağlar.

Tanrı'nın adaleti, cezalandırma, koruma ve ödüllendirme gibi farklı şekillerde kendini gösterir. Tanrı, hem kötülüğü cezalandırır hem de doğruyu korur ve kurtarır. Adem ve Havva'dan, Nuh'a, Daniel'e, Musa'ya ve nihayetinde İsa'ya kadar Tanrı'nın adaleti hem bir yargıdır hem de bir lütuftur. İsa'nın çarmıhta ölmesiyle en büyük adalet gerçekleşmiş, Tanrı'nın adaleti ve sevgisi tüm insanlara sunulmuştur. Şimdi, Tanrı'nın adaletinin ve merhametinin bulunduğu noktada, O'nun sonsuz sevgisiyle güven içinde yaşamımızı sürdürebiliriz.

Derin Değişim Çalışmalarından Adalet...

İnsanların yaşadıkları olaylar karşısında günümüzde sorguladığı hayati bir kavram olan adalet anlayışı bizler tarafından da araştırılmaya değer bir konudur.

Ünitemizi yüksek sesle okuyalım.

Öncelikle aşağıdaki linkteki parçayı dinleyelim.

<https://www.youtube.com/watch?v=Fr1p1Or5E1I>
(<https://www.youtube.com/watch?v=Fr1p1Or5E1I>)

Parçayı dinledikten sonra yelim aşağıdaki iki dörtlüğü sesli olarak okuyalım.

(...) Adaletin Bu mu Dünya
Ne Yar Verdin Ne Mal Dünya
Kötülerinsin Sen Dünya
İyileri Öldüren Dünya

Ne İnsanlar Gelip Geçti Kapından
Memnun Gelip Giden Var mı Yolundan
Kimi Fakir Kim Ayrılmış Yarından

Şarkıda bir yerde "İyileri öldüren dünya", bir yerde "Kötülerinsin sen dünya" deniyor. O zaman şu soruyu aramızda konuşalım.

- Bu parçayı ve sözlerini kendi içimizde değerlendirdiğimizde, bu sözler bizde ne tür duygu ve tepkiler uyandırıyor?

3:18

Derin Değişim- Adalet

1
01 19 01

1.Oturum: Dünya Düzeni

Dünyada var olan adalet anlayışını sorgulamaya çalıştığımız bu oturumda bir takım sorulara hep birlikte yanıt arıyoruz.

2.Oturum: Gerçekten Adaleti Seviyor muyuz

Çevremizde birçok haksızlık görmemiz mümkün. Peki biz insanlara nasıl davranıyoruz

ADALET (2)
GERÇEKTEN ADALETİ SEVİYOR MUYUZ?
ADALET ANLAYIŞIMIZ

Aşağıdaki atasözlerini okuyalım.

Adalet ile zulüm bir yerde durmaz. (Türk atasözü)

Adaletsiz bir memleket, güneşsiz bir dünyaya benzer. (Arap atasözü)

Adalet erdemlerin kraliçesidir. (Latin atasözü)

Bir memleket yalnız adaletle ebedileşir, adaletsizlikle yıkılır. (Alman atasözü)

Ulusların adaletle ilgili ne çok atasözü var! Dünyayı hiç tanımayan bir insan şu atasözlerine bakarak dünyanın adil bir yer olduğunu düşünebilir. Bunları düşünerek aşağıdaki soruyu aramızda konuşalım.

Bir yandan dünya atasözleri ile adaletin ne kadar önemli olduğunu vurgularken, öte yandan yine aynı dünyada bu kadar adaletsizliğin olmasının sebepleri sizce nelerdir?

3:18

Derin Değişim- Adalet

1
01 19 02

ADALET (3)
ADALETİ SABIRLI BEKLEMELİK
YÜZLERİ SEVİNLE GÜLDÜREN KRAL

Ünitemizi yüksek sesle okuyalım.

Bekliyorum, sevinçle, arzu ve istekle...
 Doğruluğunun nihai zaferini,
 Bekliyorum.
 Umudun sonundaki zaferi,
 Bekliyorum.
 Bütün karanlığın yere serildiğini,
 Bekliyorum.
 Doğru insanların sonsuz sevincini.
 Bekliyorum.
 Adaletin sancak gibi dikilmesini.
 Bekliyorum.
 Yüzlerdeki bitmez tükenmez tebessümü.
 Özliyorum, bekliyorum ve istiyorum,
 Adaletin ışığını ve sonsuzluğunu.

Okuduğumuz şiir Rab'bin adaletini bekleyen birinin duygularını anlatmaktadır.

Kutsal Kitap şöyle der: "RAB'be umut bağla, O'nun yolunu tut, ülkeyi miras almak üzere seni yükseltecektir. Kötülerin kökünün kazındığını göreceksin." (37. Mezmur)

3:18 1
Derin Değişim- Adalet 01 19 03

3.Oturum: Adaleti Sabırla Beklemek 1

Var olan adaletsizliklerin çözümünde Umudumuz kim ve nasıl teselli olabiliriz?

4.Oturum: Adaleti Sabırla Beklemek 2

Haksızlıkların dinmesini beklerken yüreğimizi nasıl hazırlıyoruz?

ADALET (4)
ADALETİ SABIRLI BEKLEMELİK
YA SABIR!

Karikatürü inceleyip aşağıdaki soruları aramızda konuşalım.

Yukarıdaki karikatür bizlere sabretmek konusunda ne anlatıyor?

Sabretmek konusunda doğru bir tutum nasıl geliştirebiliriz?

3:18 1
Derin Değişim- Adalet 01 19 04